

No 3351.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van de Raad van Beroep voor de directe belastingen te Assen d.d. 6 December 1926 betreffende de aanslag in de Inkomstenbelasting over 1924/1925;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat de belanghebbende die voor het belastingjaar 1 Mei 1924 - 30 April 1925 in de Inkomstenbelasting was aangeslagen naar een zuiver inkomen van f 8600, tegen dezen aanslag een bezwaarschrift heeft ingediend bij den Inspecteur der directe belastingen te Y, die daarop bij beschikking van 22 October 1925 den aanslag heeft gehandhaafd, daar de belanghebbende niet had voldaan aan de in artikel 74 der wet op de Inkomstenbelasting vermelde verplichting, en niet zou zijn gebleken dat de aanslag onjuist was;

dat de belanghebbende tegen deze beschikking bij den Raad van Beroep voornoemd is opgekomen, betoogende dat door hem de volgens Hoofdstuk VIII vereischte aangifte is gedaan, en in geenerlei opzicht is tekort gedaan aan eene verplichting ingevolge artikel 74 der wet;

dat hij toch een behoorlijke aangifte ingeleverd heeft en den inspecteur in het breede heeft medegedeeld, waarom de verkoopsom van door hem verkochten veengrond in de Inkomstenbelasting onbelast is;

dat nu de verplichting bij artikel 74 der wet opgelegd bestaat in het den Inspecteur desgevraagd inzage verleen van boeken en bescheiden, die tot staving zijner beweringen kunnen dienen, doch dat het stuk waarvan de Inspecteur inzage had verlangd, zijnde de afrekening of een gewaarmerkt afschrift der afrekening van den notaris in 1923 ontvangen wegens door hem, notaris, voor de erven A verkochten veengrond, niet kon dienen tot staving eener

bewering, dat meergenoemde verkoopsom onbelast is in de Inkomstenbelasting, en dat er mitsdien geen verplichting bestond om zoodanig geschrift over te leggen;

dat wijders nog aan den Raad is ingezonden een verklaring van den notaris B d.d. 1 Juli 1926 luidende: "Ondergeteekende B, notaris te Z verklaart dat door de familie A te Z ter zake van in 1922 verkochte en in 1923 afgeveende strooken veengrond is ontvangen een bedrag van f 11065 (onder aftrek van f 155 voor kosten van verkoop). Get. B”;

dat de Raad van Beroep in de bestreden uitspraak de beschikking van den Inspecteur heeft gehandhaafd, zulks op grond: -----

"dat de artikelen 70 en 74 van de wet op de Inkomstenbelasting 1914 den Inspecteur de bevoegdheid geven hem, die een aangifte heeft gedaan, uit te noodigen om schriftelijk of mondeling nadere inlichtingen te geven, en om bij de behandeling van een bezwaarschrift inzage te vragen van boeken of bescheiden, die tot staving van de beweringen van reclamant kunnen dienen, terwijl artikel 75 dier wet den Inspecteur voorschrijft - indien niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge artikel 70 of 74 der wet - den aanslag te handhaven, zoo niet is gebleken dat en in hoever hij onjuist is;

“dat reclamant bij zijn weigerend antwoord niet heeft beweerd, dat hij niet in het bezit was van de gevraagde bescheiden, maar heeft aangevoerd, dat hij gewetensbezwaren had deze over te leggen, aangezien naar zijn oordeel de overlegging daarvan voor den Inspecteur van geen belang was, waardoor hij niet voldeed aan de verplichtingen in de artikelen 70 en 74 aan belastingplichtigen opgelegd;

“dat artikel 80 der wet den Raad van Beroep voorschrijft, indien niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge artikel 70 en 74 der wet, den aanslag, zooals hij laatstelijk is vastgesteld, te handhaven, zoo niet aan hem is gebleken, dat en in hoever hij onjuist is;

“dat uit de bovenaangehaalde verklaring van notaris B, van hoeveel belang die ook voor den Inspecteur had kunnen zijn op het oogenblik, dat hij den aanslag moest vaststellen, op dit oogenblik de onjuistheid van den aanslag niet kan blijken;

"dat daaruit volgt, dat voor den Raad niets anders overblijft dan den aanslag te handhaven;”

Overwegende dat tegen deze uitspraak is aangevoerd het navolgend middel van cassatie:

Schending of verkeerde toepassing van artikel 80 der wet van 19 December 1914 (Staatsblad no 563) en artikel 16 der wet van 19 December 1914 (Staatsblad no 564), - tot toelichting waarvan is betoogd; dat waar de in (artikel 70 der wet op de Inkomstenbelasting bedoelde verplichting niet op belanghebbende drukte, hij ook niet in de vervulling van die verplichting kan zijn tekort geschoten, terwijl ook artikel 74 niet is overtreden, daar door de indiening van het bezwaarschrift de belanghebbende alleen verplicht werd aan den Inspecteur die bescheiden over te leggen, welke konden dienen tot staving van de in het bezwaarschrift verdedigde stellingen en hierin, voorzover de veengronden aangaat enkel was beweerd, dat de belanghebbende over 1924 zelf geen afveerbare putten bovenveen heeft afgeveend alsmede, dat de verkoopsom van de verkochte putten bovenveen onbelast was, van welke beide stellingen de juistheid uit het door den Inspecteur ter inzage verlangde geschrift niet zou kunnen blijken;

Overwegende hieromtrent:

dat de vraag of de aangeslagene al dan voldaan heeft aan de in artikel 70 der wet op de Inkomstenbelasting 1914 opgelegde verplichting, in het midden kan worden gelaten, daar toch artikel 80 reeds terecht toepasselijk is geacht, wanneer blijkt, dat inderdaad door hem niet voldaan is aan de in artikel 74 laatste lid der wet bedoelde verplichting;

dat nu deze wetsbepaling niet in dien enge zin is te verstaan, dat enkel inzage kan worden gevorderd van bescheiden waardoor de juistheid van hetgeen in het bezwaarschrift is beweerd wordt bewezen, doch dat de bedoeling van het wetsvoorschrift is den Inspecteur, ingeval van reclame, het recht te verleenen van den belanghebbende de inzage te verlangen van de in diens bezit zijnde boeken en bescheiden, waarvan in redelijkheid kan worden verondersteld, dat de juistheid of onjuistheid van hetgeen hij beweert, daaraan kan worden getoetst;

dat de afrekening van de notaris B waarvan de Inspecteur de inzage verlangde tot deze bescheiden behoort, daar eenerzijds de mogelijkheid bestond, dat dit stuk licht zou verschaffen omtrent de vraag of belanghebbende al dan niet het bedrijf van vervener, ook al betwistte hij dit, uitoefende en anderzijds uit dat stuk, misschien ken worden nagegaan of belanghebbende inkomsten had

genoten, die, wanneer werd aangenomen, dat het bedrijf van vervener uitoefende, zij het dan ook in afwijking der aangifte waarvan bij de reclame de juistheid werd volgehouden, onder het zuiver inkomen moesten worden gebracht;

dat uit het bovenstaande blijkt, dat belanghebbende ten onrechte de inzage van het gevraagde stuk heeft geweigerd, en ander deze omstandigheden de Raad van Beroep terecht den aanslag heeft gehandhaafd, nu hem niet was gebleken, dat en in hoeverre deze onjuist was;

dat het middel dus niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heeren Fentener van Vlissingen, President, Segers, Kusters, Kirberger en Polak, Raden, in bijzijn van den Griffier Kist, en door den President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den achtsten Juni 1900 Zeven en Twintig.

Kist

Fentener van Vlissingen